

[Poul Møller.]

samfundsøkonomiske balance, balancen mellem forbrug og produktion. Derfor ønsker vi, at statens forbrug nedsættes med ca. 300 mill. kr., i hvilken forbindelse jeg skal henvise til de forslag, de to partier har fremsat i det folketingsår, vi nu er gået ud af.

Ud over disse 300 mill. kr. i offentlige forbrugsbesparelser vil vort forslag indbære en nedsættelse af statsoverskuddet med 460-470 mill. kr. Opgaven har for os været at nå frem til en reform efter sådanne retningslinjer, at den produktive indsats af folket og folkets opsparing øges med et beløb, der i hvert fald svarer til den nedgang i statsoverskuddet, vi stiller forslag om. Derved vil vi opnå, at den samfundsøkonomiske balance bliver fastholdt, men det vil ske på et højere niveau, hvilket må være i alles interesse.

I en tid med fuld beskæftigelse er en reform af skattesystemet en bydende nødvendighed, hvis vi vil øge produktionen ud over dens nuværende stade. Skattesystemet er arbejdets værste fjende. Derfor tager vort forslag sigte på at gennemføre en proportional skat for alle skattepligtige indkomster fra 5 500 kr. til 18 000 kr. for ægtepar og fra 2 750 kr. til godt 11 000 kr. for enlige. Disse skattepligtige indkomster fremkommer, efter at fradrag for betalte skatter har fundet sted, og efter at fradrag for hustruindkomst, forsikring, opsparing o. s. v. er foretaget.

Jo lavere skatteprocenten fastsættes, desto højere arbejdsindsats forventer vi. Derfor har vi foreslået den fastsat til 18 pct., medens den nu er 24 pct. for indkomster op til 12 000 kr. og 32 pct. for indkomster mellem 12 000 og 18 000 kr. Disse 18 pct., vi her foreslår, er ganske vist 2 pct. mere, end vi foreslog i februar. Årsagen til denne ændring er dels, at bundgrænsen er forhøjet fra 5 000 til 5 500 kr. for ægtepar og fra 2 500 kr. til 2 750 kr. for enlige, dels at grænsen for proportional skat er udskudt fra 15 000 kr. skattepligtig indkomst for ægtepar til 18 000 kr., og endelig, at vi har styrket forslaget bestemmelser vedrørende familier med børn.

For i en tid med fuld beskæftigelse at aktivisere hustruernes interesse i at påtage sig arbejde i erhvervslivet i det omfang,

hjemmets opgaver tillader det, foreslår vi for det første — som i februarforslaget — overgang til delbeskatning af alle familieindtægter, hvortil også regnes indtægterne for enlige forsørgere med børn. Derved opnår vi, at hustruindkomsten ikke udsættes for den kraftige belastning, som den nuværende sambeskatning medfører. For det andet foreslår vi fradrag for hustruindkomsten, inden delingen af familiens indtægt finder sted i 2 lige store halvdele. For at interessere arbejdskraftreserven, især den del af den, der findes blandt hustruene, for deltidsarbejde og for job under erhvervslivets spidsbelastning foreslår vi hustrufradraget ændret, således at de første 1 000 kr. af hustruens indkomst er aldeles skattefri, mens $\frac{1}{3}$ af det overskydende beløb fritages for skat. Dog kan det samlede fradrag højst udgøre 2 000 kr. Dette betyder, at hustrufradraget øges for alle hustruer, der har mindre end 4 000 kr. i indkomst ved arbejde for fremmede eller i egen bedrift, mens det bliver det samme for de hustruer, der har indkomster over 4 000 kr.

Det nuværende hustrufradrag anses for urimeligt, bl. a. af de hustruer, der hjælper deres mænd i selvstændige bedrifter, f. eks. i landbrug, i købmandsbedrift og i de liberale erhverv. Vi foreslår derfor i lighed med den ordning, de har i Sverige, at der for medhjælpende hustruer ydes et fradrag i familiens skattepligtige indkomst på 1 000 kr., inden indkomsten deles i 2 dele; herved tilskynder vi også mindre, selvstændige bedrifter til i videst mulig udstrækning at spare fremmed arbejdskraft, der da kan anvendes i det øvrige erhvervsliv.

De to partier mener, at der i skattelovgivningen bør tages vidtgående familiepoltiske hensyn, bl. a. for derved at øge familiernes interesse i at klare så mange opgaver som muligt selv og belaste de offentlige udgifter så lidt som muligt. Det har i mange år været diskuteret, hvorvidt de skattepolitiske hensyn til familier med børn skulle tilgodeses ved fradrag i indkomsten eller ved fradrag i det pålignede skattebeløb. Det afgørende for os har været, at der blev taget vidtgående hensyn til familierne med børn. Underordnet er det da, om fradraget finder sted på den ene